

pr. registerton brutto. Denne afgift blev i henhold til ovennævnte bekendtgørelse af 10. maj 1949, § 1, indtil den 1. juli 1951 opkrævet med 6 øre halvårlig, derefter i henhold til bekendtgørelse nr. 524 af 23. december 1950, bilag 14, med 8 øre halvårlig pr. registerton brutto og er i henhold til oplysning fra skibsregisteringskontoret indgået til statskassen med følgende beløb:

i finansåret 1949—50.....	kr. 99.422,—
— 1950—51.....	- 141.171,—
- første halvår 1951.....	- 100.355,—

Disse er de beløb, der skal sammenlignes med slutsummerne på regnskabsoversigten til bedømmelse af, hvorvidt rederiernes tonnageafgift, nu 16 øre pr. registerton brutto, bør forhøjes, jfr. det herom i afsnit VI anførte.

#### IV. Indvundne erfaringer.

I betragtning af, at statens sømandsskoler ved oprettelsen var en helt ny institution, har skolerne stort set virket efter hensigten og så godt, som det på nogen måde kunne forventes under de givne forhold og betingelser.

Skolernes *forstandere, inspektører, lærere og øvrige personale* har alle arbejdet med flid og stor interesse for opgaven, og selv om de fleste af lærerne i begyndelsen var uøvede i lærergerning, har de dog allerede nu erhvervet sig en vis rutinemæssig dygtighed. De i afsnit II nævnte administrative bestemmelser og instrukser er nøje blevet fulgt ved undervisning og tjeneste ved skolerne.

Der er en ikke ringe utilfredshed med lønnings- og ansættelsesvilkårene for forstandere, inspektører og lærere I (navigatorer), og det må indrømmes, at lønningerne er for små, dels i betragtning af den lange arbejdstid i undervisningstiden og dels på grund af den i reglen ret anstrengende nattevagt fra kl. 17,00 til kl. 07,00, for hvilket der kun ydes dem et bestillingstillæg på 40 kr. månedlig. Hvis ikke disse forhold forbedres, kan man ikke påregne at få oparbejdet den virkelig gode lærerstab, men må nøjes med „dem man kan få“.

*Eleverne* har gennemgående været gode, de har med få undtagelser nær arbejdet med lyst og interesse, og de har befundet sig godt ved det ret hårde arbejde og den strenge disciplin, der gennemføres ved skolerne. Det kan naturligvis ikke undgås, at der blandt så mange unge mennesker findes nogle dårlige elementer, og det har da også været nødvendigt at bortvise nogle, — ialt 25, se oversigtsskemaet i afsnit II — men det skal hertil bemærkes, at der kun er bortvist sådanne elever, som man på grund af slet og umoralsk opførsel ikke har kunnet beholde på skolen af hensyn til de øvrige elever; sådan bortvisning har kun fundet sted med navigationsdirektørens billigelse i hvert enkelt tilfælde. Elever, som på grund af manglende evner eller interesse har haft vanskeligt ved at følge med og måske så godt som intet har lært, men iøvrigt har kunnet betragtes som »uskadelige«, er ikke blevet bortvist.

Sømandsskolernes *forhold til myndighederne* i de pågældende byer har været det allerbedste, og de private borgere i disse byer har også vist skolerne interesse; i begyndelsen stillede man sig lidt afventende, men efterhånden er skolerne blevet populære, dette gælder i særlig grad i Frederikshavn, men også i Sønderborg og til dels i Esbjerg. Dette skyldes i første række den omstændighed, at eleverne under „landlov“ som regel opfører sig eksemplarisk, og at der fra skolens side tages meget hårdt på de enkelte tilfælde, hvor en elev har vist mindre pæn opførsel i byen.

Om *forholdet til rederierne* og skibsfarten i det hele taget kan siges følgende: